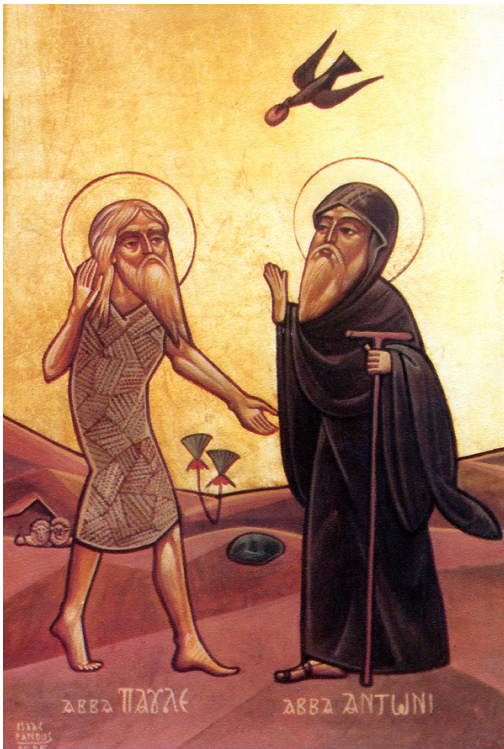

Περί του Οσίου Παύλου του απλού

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γράφει ο π. Βασίλειος Καλλιακμάνης

α) «Ούτος ο εν αγίοις πατήρ Παύλος ο ονομασθείς απλούς, ήτο μεν γεωργός και αγροίκος καθ' υπερβολήν, άκακος δε και άπλαστος κατά την γνώμην, ως άλλος ουδείς.

Είχε δε και γυναίκα κακότροπον και μοιχαλίδα, η οποία μοιχευομένη εις πολύν καιρόν, εκρύπτετο από τον Όσιον». Έτσι αρχίζει ο Όσιος Νικόδημος Αγιορείτης το Συναξάρι του Οσίου Παύλου του Απλού, που η Εκκλησία τιμά στις 7 Μαρτίου.

β) Σε αυτό αναφέρεται ότι ο Παύλος μια μέρα, επιστρέφοντας όχι τη συνηθισμένη ώρα από τους αγρούς, βρήκε τη σύζυγό του να μοιχεύει. Τότε γέλασε και με σεμνότητα είπε: Καλά καλά δεν πειράζει, δεν τη δέχομαι πια. Και απευθυνόμενος στον μοιχό, του λέει: Κράτησέ την μαζί με τα παιδιά μας, εγώ θα αναχωρήσω στην έρημο και θα γίνω καλόγηρος. Έτσι έφθασε στο κελί του Μεγάλου Αντωνίου και ζήτησε να μονάσει.

γ) Όμως, ο καθηγητής της ερήμου τον αποθάρρυνε, λέγοντάς του ότι είναι γέρος και δεν μπορεί να αντέξει την αυστηρή μοναχική άσκηση. Του σύστησε να μεταβεί σε κάποιο κοινόβιο, όπου οι αδελφοί θα μπορούσαν να τον βοηθήσουν. Μετά από αυτά, ο Μέγας Αντώνιος δεν έδωσε σημεία ζωής για τρεις μέρες. Ο Παύλος όμως

δεν έφυγε, αλλά περίμενε εκεί νηστικός. Βλέποντας ο Αντώνιος την απλότητα και την υπομονή του, άρχισε να τον δοκιμάζει. [\(περισσότερα...\)](#)